

I když jsem jen šprček,
říkají mi smrček.
Na Vánoce u lidí,
to se ještě uvidí.
Nazdobí mi větvičky,
budu zářit celičký.

Řekla vrána vráně,
koupíme si sáně.
Budeme se na nich vozit,
v stodole na slámě.

My jsme malí ušáci,
nemáme nic na práci.
Trénujeme běh a skoky,
přes pařezy, přes potoky.
Učíme se kotouly,
nekoukáme na bouli.

Mik, miku, mik, miku Mikuláš,
přišel s čertem na koláč.
Mik, miku, mik, miku Mikuláš,
přinesl nám zimní čas.
Hudry, hudry, hudry, hudry čertíci,
mají rohy v čepici.
Hudry, hudry, hudry, hudry čertíci,
už jsou v naší ulici.

Sněží, sněží,
mráz kolem běží,
zima je kočičce,
hřbet se jí ježí.
Fouká, fouká,
bílá je louka,
zima je pejskovi,
ke kamnům kouká.

Mikuláši, andílku,
děkujem za nadílku.
A ty čerte chlupatý,
jen si zůstaň za vraty.
Celý rok jsme hodní byli,
ve školce jsme nezlobili.

Jedna hlava chlupatá,
černá jako bota,
taky trochu rohatá,
jazyk se jí motá.
Blekotá si potichu,
plete páté přes deváté
a má blechy v kožichu,
však ho všichni dobře znáte.
Kdo je to? Čert!

Ve vaničce máme Karla
a nechce si s námi hrát.
Pořád bručí: - Safra, safra,
Tento svátek nemám rád!

Spadla vločka na záda,
na ostatní volala:
„To je ale paráda!“
za chvíli roztála.

Nikdo se tak dobře nemá
jako čerti v pekle.
Žádné dříví neštípají
a přece jsou v teple.

Skákalo strašidlo,
na zahradě přes bidlo.
Spadlo na nos – bum!
Bouli má jak dům.

Mikuláš ztratil plášť,
Mikuláška sukni.
Hledali, nenašli,
byli oba smutní.

Čertík Bertík v čertí škole
abecedu neumí.
Násobilku taky plete,
učit se mu nevoní.
Zato v pekle, tam mu to jde,
samá chvála, jedničky.
S Mikulášem za odměnu
půjde strašit dětičky.

**Čertici se narodilo tuze krásné mimino,
když ho čertu ukázala, křikl:**

**„Hurá mamino!“
Pak z radosti dělal věci,
že se tomu každý smál,
kulil svoje černé oči,
k vidlím ocas přivázal.**

**Koleda, koleda Štěpáne,
co to neseš ve džbáně?
Nesu, nesu koledu,
upad jsem s ní na ledu.
Psi se na mě sběhli,
koledu mi snědli.
A ten malý chlupatý,
ten mě kousl do paty,
ten Svatošů také,
roztrhal mi gatě.**

**Stojí bílý panáček,
má na hlavě plecháček.
Místo očí uhlíky
a až dolů knoflíky.
Stojí, stojí bos,
má červený nos.**

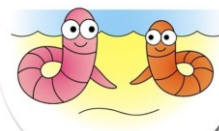
**Toto zebe, toto zebe,
je to z nebe, je to z nebe.
Je to mráz, pálí nás,
ale nesní nás.**

**Ententýky dva špalíky,
čert chytil dva uličníky,
co maminku zlobili,
v pekle budou za chvíli.**

**Sněhu, sněhu, sněhuláci
oči jako uhle.
Mají z mrkví dlouhé nosy,
dělají na nás „tůdle“**

**Hudry, hudry, dupy, dupy,
čert k nám leze do chalupy.
Hudry, hudry už tu je,
už na okna bubnuje.
Dlouhý ocas, krátké uši,
tedy čerte, to ti sluší.
Celý černý, samý chlup,
metlou dělá šupy šup.**

**Volá vločku vločka,
ať prý na ni počká,
že neví, kam padá,
má zavřená očka.**

SVĚTÝLKO PRO DUŠIČKY...

Text a hudba:
Marie Kružíková

1. An-dě-líč-ku, an-dě-líč-ku, an - dě - li, stav se u nás
2. Po-tře-bu-ji štěs-tí as-poň kou-sí-nek, a-by mo-hl

tře-ba příš-tí ne - dě - li. Vy-pi-jem si spo-lu ča-jík z by li-
sví-tit ma-lý pla-mí-nek. U-tiš vel-ký ví-tr, an-dě-líč-ku

nek, ty mi ne-cháš do-ma štěs-tí ždi-bí-nek...
můj, ta svě - týl - ka pro du - šič-ky o-pat-ruj.

